

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6318202510
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6318202510.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členov senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a Mgr. Radoslavy Strhárskej, v právnej veci žalobcu Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, proti žalovanému STK BREZNO, s.r.o., so sídlom Cesta osloboditeľov 2826/10B, 977 01 Brezno, IČO: 36 004 383, právne zastúpenému JUDr. Evou Krchňavou, advokátkou, so sídlom Rudlovska cesta 47, 974 01 Banská Bystrica, za účasti intervenienta Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 15.395,48 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno sp.zn. 7Cb/72/2018-245 zo dňa 19. novembra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Brezno sp.zn. 7Cb/72/2018-245 zo dňa 19. novembra 2019 **z r u š u j e** a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobný návrh zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou zo dňa 18.10.2018 sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 15.395,48 Eur s príslušenstvom z dôvodu náhrady nákladov, ktoré vynaložil ako zdravotná poisťovňa na úhradu zdravotnej starostlivosti jej poistenca Juraja W., ktorý utrpel viacpočetné vážne zranenia pri dopravnej nehode, ktorá sa stala dňa 10.04.2013 a ktorú zavinil, a teda aj vznik nároku žalobcu na úhradu nákladov vynaložených na liečenie poistenca, zamestnanec žalovaného W. C.. Žalobca si uplatnil nárok proti žalovanému podľa § 420 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a tiež podľa § 9 ods. 7 písm. c) zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z.z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení zákona č. 718/2004 Z.z.) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 580/2004 Z.z.“, resp. „zákon o zdravotnom poistení“)

3. V posudzovanej veci sa súd prvej inštancie stotožnil s argumentáciou žalovaného a akceptoval ním vznesenú námietku premlčania. Vyslovil názor, že regresný nárok uplatnený žalobcom v konaní je možné posúdiť len podľa ustanovení zákona č. 577/2004 Z.z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti (ďalej len „zákon č. 577/2004 Z.z.“, resp. „zákon o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia“). Keďže tento zákon nemal úpravu o dĺžke premlčacej doby a možnosti uplatnenia regresného nároku voči tretím osobám v určenej lehote, teda neupravoval začiatok a dĺžku premlčacej doby, potom je možné námietku premlčania hodnotiť len podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorý určuje základnú všeobecnú premlčaciu dobu, ktorá sa uplatňuje pri všetkých nárokoch, kde zákon túto lehotu neupravuje. Keďže ju zákon č. 577/2004 Z.z. neupravoval, potom je možné posúdiť ju iba podľa Občianskeho zákonníka, a to podľa § 101.

4. Zistil, že nárok žalobcu na náhradu nákladov zdravotnej starostlivosti za svojho poistenca vznikol proti žalovanému nasledujúci deň po úhrade zdravotnej starostlivosti poskytovateľom zdravotnej starostlivosti. Z dôkazov predložených žalobcom úhrada zdravotnej starostlivosti žalobcom pre poskytovateľa zdravotnej starostlivosti bola vykonaná od 03.06.2013 do 07.07.2014, teda postupne od 03.06.2013 až do 07.07.2014 podľa jednotlivých plnení, ktoré uhradil žalobca poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti v celkovej výške 15.632,-- Eur. Tieto nároky sa postupne premlčovali, t.j. keď si žalobca uplatnil nárok proti žalovanému na súde 18.10.2018, nárok, ktorý si mohol uplatniť posledný, t.j. za plnenie ktoré poskytol dňa 07.07.2014 si mohol uplatniť do 08.07.2017. Žalobca si uplatnil nárok až 18.10.2018, preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že tento nárok je premlčaný.

5. Súd prvej inštancie neakceptoval argumentáciu žalobcu, že jeho nárok je daný podľa zákona č. 580/2004 Z.z., a to podľa § 9 ods. 7 písm. c), nakoľko toto ustanovenie je účinné len od 01.01.2017. Znenie § 9 ods. 7 zákona č. 580/2004 Z.z. účinné do 31.12.2016 neupravovalo regresný nárok poisťovne voči tretím osobám, preto ho súd prvej inštancie na daný prípad neaplikoval. Keďže podľa názoru súdu prvej inštancie žalovaný úspešne uplatnil námietku premlčania, teda úspešne sa ubránil uplatnenému regresnému nároku žalobcu, súd prvej inštancie neposudzoval ďalšie námietky žalovaného proti uplatnenému nároku žalobcu a žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

6. Žalovaný bol v spore úspešný, preto mu súd prvej inštancie priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že pokiaľ by sa začiatok premlčacej lehoty počítal odo dňa nasledujúceho po plnení žalobcu zdravotníckym zariadeniam, nemohol by si uplatniť svoj nárok podľa § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z.z., pretože v tom čase nebolo právoplatne rozhodnuté o zavinení zodpovedného subjektu, teda nebolo preukázané zavinenie zodpovedného subjektu. Zdôraznil, že zákon č. 580/2004 Z.z. neobsahuje prechodné ustanovenia. Preto mal za to, že ak by sa začiatok premlčacej doby počítal v zmysle argumentácie súdu prvej inštancie, bolo by to voči zdravotným poisťovňam tvrdé, pretože vo väčšine regresných prípadov v určitom období by si zdravotné poisťovne nemohli, resp. nestihli uplatniť svoj nárok na náhradu zdravotnej starostlivosti, ktorá bola poskytnutá ich poistencom v dôsledku zavineného protiprávneho konania zodpovedných subjektov a v podstate právna úprava tejto problematiky v určitom období nemala opodstatnenie. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril intervenient na strane žalovaného. Vo vyjadrení uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie a s právnym posúdením otázky premlčania. Žalobca v odvolaní vlastnú právnu analýzu plynutia premlčacej doby neposkytuje. Samotné tvrdenie, že súčasná právna úprava je tvrdá, pretože v takýchto regresívnych prípadoch zdravotné poisťovne nestíhajú uplatniť regresné nároky, neobstojí a nemá žiadne legálne opodstatnenie. Žalobca v podanom odvolaní nerozpovoľoval, že na daný prípad je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce premlčanie nároku. Žalobcovi bolo najneskôr z dokazovania v trestnom konaní zrejmé, kto za škodu zodpovedá a vyplácaním plnenia v období od 03.06.2013 do 07.07.2014 vedel, že došlo ku vzniku škody a práve vyplatením poistenia vznikol žalobcovi regresný nárok a začala plynúť premlčacia doba. To znamená, že žalobca mal kedykoľvek možnosť uplatniť si nárok na náhradu škody vo vzťahu k žalovanému, avšak k uplatneniu nároku došlo až dňa 18.10.2018 po uplynutí premlčacej doby. Samotné vydanie právoplatného rozhodnutia v trestnom konaní nemá vplyv na plynutie premlčacej doby vo vzťahu k žalovanému. Pre uplatnenie regresného nároku nie je potrebné preukázanie trestnoprávnej zodpovednosti, ale zavinené konanie. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil.

9. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Vo vyjadrení vyjadril svoj nesúhlas s odvolacím dôvodom žalobcu. Zotrval na svojom právom posúdení a tvrdil, že regresný nárok žalobcu je možné posúdiť len podľa zákona č. 577/2004 Z.z., pretože je nesporné, že tento nárok vznikol postupne úhradou jednotlivých plnení zdravotníckym zariadeniam, čo bolo v období od 03.06.2013 do 07.07.2014. Každé jedno plnenie žalobcom je samostatným nárokom, ktoré si môže žalobca voči tretiemu subjektu pri preukázaní zákonných predpokladov uplatniť. Zákon č. 580/2004 Z.z., na ktorý poukazoval v konaní, aj v odvolaní žalobca, do 31.12.2016 neobsahoval úpravu regresného nároku, ale tento bol upravený len

v zákone č. 577/2004 Z.z.. Prípadný regresný nárok vznikol najneskôr 07.07.2014, teda v čase platnej úpravy zákona č. 577/2004 Z.z.. Uvedená úprava neobsahovala osobitné ustanovenia o premlčaní nárokov zdravotnej poisťovne a táto úprava bola obsiahnutá len v zákone č. 580/2004 Z.z. Úprava platná do 31.12.2016 pre uplatnenie regresného nároku obsiahnutá v § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z.z. nemala zakotvené špeciálne ustanovenie pre plynutie a dĺžku doby premlčania. Preto na premlčanie regresných nárokov vzniknutých v období rokov 2013 a 2014 je potrebné aplikovať všeobecnú úpravu premlčania obsiahnutú v § 101 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, že regresný nárok žalobcovi vznikol uhradením nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v období od 03.06.2013 do 07.07.2014, vyslovil názor, že žalobcom uplatnený nárok je premlčaný. Zdôraznil, že premlčacia doba neplynie od skutku, ktorým došlo k spôsobeniu škody na zdraví, ktorá je uhrádzaná zdravotnou poisťovňou jej poistencovi, ale až momentom jej úhrady, pričom trojročná lehota je dostatočne dlhá doba na to, aby poisťovňa mohla aj z priebežných výsledkov dokazovania vyhodnotiť, kto je zodpovedný za vznik regresného nároku, pričom nič poisťovni nebráni, aby v prípade pochybností žalovala aj viaceré osoby. Z uvedených dôvodov považoval odvolacie dôvody žalobcu za nedôvodné a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

10. K vyjadreniu intervenienta na strane žalovaného sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že sa pridriava svojich právnych názorov uvedených v odvolaní proti napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie. Zároveň poukázal na svoje podanie zo dňa 18.02.2018, v ktorom sa zaoberal špeciálnou úpravou tzv. regresného práva a tiež použitím všeobecnej právnej úpravy - Občianskeho zákonníka a s tým súvisiacou otázkou premlčania. Vzhľadom na to, že zákon č. 580/2004 Z.z. účinný od 01.01.2017 neobsahuje prechodné ustanovenia mal za to, že jeho nárok by premlčaný nebol, pretože či už všeobecná trojročná lehota podľa Občianskeho zákonníka alebo subjektívna dvojročná lehota podľa § 21 ods. 5 zákona č. 580/2004 Z.z. by mu začala plynúť od 19.04.2017, teda nasledujúci deň po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Brezno sp.zn. 1T/57/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 5To/56/2016, ktorým bol W. C., ako zamestnanec žalovaného uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví, a to s poukazom na princíp prezumpcie neviny.

11. K vyjadreniu žalobcu k vyjadreniu žalovaného k odvolaniu sa vyjadril žalobca. Uviedol, že sa pridriava svojich právnych názorov vyjadrených v odvolaní proti napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie a vo vyjadrení k vyjadreniu intervenienta na strane žalovaného k odvolaniu zo dňa 05.03.2020.

12. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Nestotožnil sa s názorom žalobcu uvedeným vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobcu a vo vyjadrení k vyjadreniu intervenienta k odvolaniu žalobcu. Poukázal na to, že súdy v obdobných veciach vydávali rozhodnutia v súlade s jeho právnym názorom a s právnym názorom súdu prvej inštancie vyjadreným v napadnutom rozhodnutí. Dal do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/1403/2014 zo dňa 24.09.2015 a poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo/70/2009. Zdôraznil, že vzhľadom k tomu, že regresný nárok žalobcovi vznikol uhradením nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v období od 03.06.2013 do 07.07.2014 a žaloba bola podaná dňa 23.10.2018 je žalobcov nárok premlčaný, pretože nebol uplatnený v trojročnej premlčacej dobe. Z uvedených dôvodov považoval odvolacie dôvody žalobcu za nedôvodné a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu nárok na trovy odvolacieho konania vo výške 100 %.

13. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 18.10.2018 sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplata sumy 15.395,48 Eur a trov konania z dôvodu náhrady nákladov, ktoré žalobca vynaložil na úhradu zdravotnej starostlivosti svojho poistenca S. W.. Nárok na náhradu nákladov zdravotnej starostlivosti si uplatnil podľa § 420 Občianskeho zákonníka a § 9 ods. 7 písm. c) zákona č. 580/2014 Z.z. Z vyčíslenia nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pri poškodení zdravia zavineneho treťou osobou, ktoré tvorí prílohu žaloby vyplýva, že žalobca v období od 03.06.2013 do 07.07.2014 uhradil jednotlivým poskytovateľom zdravotnej starostlivosti celkom

15.397,18 Eur. Výzvou zo dňa 16.08.2017 žalobca vyzval žalovaného na úhradu vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť vo výške 15.397,18 Eur v lehote 15 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Predžalobnou výzvou zo dňa 09.03.2018 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť. Z rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 1T/57/2015-2013 zo dňa 24.02.2016 vyplýva, že obžalovaný (zamestnanec žalovaného) W. C. bol uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona z dôvodu, že inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. Týmto rozsudkom súd zároveň odkázal poškodených, t.j. aj žalobcu s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Uvedený rozsudok sa v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 5To/56/2016 zo dňa 18.04.2017, ktorým odvolací súd odvolanie obžalovaného zamietol stal právoplatným dňa 18.04.2017.

15. Z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Brezno sp.zn. 1T/57/2015 odvolací súd zistil, že žalobca si v trestnom konaní podaním zo dňa 27.06.2014, doručeným Okresnému riaditeľstvu PZ v Brezne dňa 04.07.2014 uplatnil nárok na náhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť podľa § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z.z. vo výške 15.395,48 Eur za úhrady nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť svojmu poistencovi S. W. za obdobie od 03.06.2013 do 07.07.2014.

16. Podľa § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2016 zdravotná poisťovňa má právo uplatniť voči poistencovi nárok na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ak sa mu poskytla preukázateľne v dôsledku porušenia liečebného režimu alebo v dôsledku užitia alkoholu alebo inej návykovej látky, alebo voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním.

17. Podľa § 9 ods. 7 zákona č. 580/2004 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2016 Zdravotná poisťovňa má právo uplatniť svoj nárok na úhradu
a) za zdravotnú starostlivosť, ktorú jej nezaplatil poistenec podľa odseku 2,
b) nákladov vzniknutých podľa odseku 3, ktoré neuhradila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa odseku 4.

18. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

19. Podľa § 112, prvá veta Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie.

20. Po preskúmaní veci odvolací súd mal preukázané, že v predmetnom konaní si žalobca proti žalovanému uplatnil náhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť svojho poistenca zavinenú protiprávnym konaním, pričom z vyčíslenia nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pri poškodení zdravia zavineného treťou osobou, ktoré tvorí prílohu žaloby vyplýva, že žalobca v období od 03.06.2013 do 07.07.2014 uhradil jednotlivým poskytovateľom zdravotnej starostlivosti celkom 15.397,18 Eur. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v čase úhrad uvedených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť zákon č. 577/2004 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2016 otázku plynutia premlčacej doby na uplatnenie takéhoto nároku neupravoval, a preto na otázku premlčania v predmetnej veci je potrebné posudzovať podľa § 101 Občianskeho zákonníka upravujúceho všeobecnú premlčaciu dobu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v uznesení sp.zn. 1Cdo 205/2012, podľa ktorého právo zdravotnej poisťovne voči tretej osobe na úhradu zdravotnej starostlivosti poskytnutej jej poistencovi, ak úrazu alebo inému poškodeniu zdravia jej poistenca došlo zavineným protiprávnym konaním tretej osoby (§ 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti), sa premlčuje v trojročnej premlčacej dobe podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie potom v súlade s ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka na námietku žalovaného skúmal, či žalobca si uplatnil svoj nárok na súde vo všeobecnej premlčacej dobe 3 rokov a správne posúdil začiatok plynutia premlčacej doby od jednotlivých úhrad nákladov na zdravotnú starostlivosť, avšak nesprávne posúdil plynutie premlčacej doby.

21. Odvolací súd mal ďalej preukázané, že žalobca ako poškodený si uplatnil svoj nárok na náhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť svojmu poistencovi V. W. v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 1T/57/2015 dňa 04.07.2014, pričom rozsudkom č.k. 1T/57/2015-2013 zo dňa

24.02.2016 súd uznal obžalovaného W. C. (zamestnanec žalovaného) za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona z dôvodu, že inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a žalovaného ako poškodeného odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Uvedený rozsudok sa v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 5To/56/2016 zo dňa 18.04.2017, ktorým odvolací súd odvolanie obžalovaného zamietol stal právoplatným dňa 18.04.2017. Z uvedeného vyplýva, že žalobca si prvýkrát uplatnil svoj nárok na náhradu vynaložených nákladov pred orgánom činným v trestnom konaní dňa 04.07.2014. Premlčacia doba tak začala po prvý raz plynúť od dňa jednotlivých úhrad nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť a prestala plynúť dňom 04.07.2014. Následne premlčacia doba spočívala a znovu začala plynúť dňom právoplatnosti trestného rozsudku, t.j. dňom 18.04.2017. Spočívanie plynutia znamená, že počas trvania prekážky premlčacia doba neplynie, po odpadnutí prekážky však plynutie pôvodnej doby pokračuje ďalej. Žalobca podal predmetnú žalobu na súd prvej inštancie dňa 18.10.2018 a premlčacia doba tak následne plynula od 18.04.2017 do 18.10.2018. Odvolací súd preto dospel k záveru, že v danom prípade uplatnením práva na náhradu nákladov žalobcom v trestnom konaní došlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby na uplatnenie jeho nároku na súde podľa § 112 Občianskeho zákonníka, pričom súd prvej inštancie prerušenie plynutia premlčacej doby pri posudzovaní námietky premlčania vznesenej žalobcom nezohľadnil.

22. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že námietka žalobcu, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil premlčanie ním uplatneného nároku je dôvodná, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie opätovne posúdi, či námietka premlčania vznesená žalovaným je dôvodná a v akom rozsahu a následne sa vysporiada s ostatnými námietkami žalovaného proti uplatnenému nároku žalobcu.

23. Podľa § 391 os. 2 CSP súd prvej inštancie je pri novom rozhodovaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto rozhodnutí.

24. Podľa § 396 ods. 3 CSP, v novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov.

25. Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP)